

Sonja Lillebæk Christensen

Tjek ind – Tjek ud

På Sonja Lillebæk Christensens soloudstilling **Tjek ind - tjek ud** kan man se digitalredigeret og manipuleret maleri og video, med udgangspunkt i noget måske virkeligt.

Om udstillingen fortæller Sonja Lillebæk Christensen;

"Serien af malerierne, eller mere præcist print, er digitale bearbejdelser, som collage, hvor den på forhånd givne ramme på maleriet er ekspanderet. Malerierne, fra en start, tager udgangspunkt i en blanding af surrealisme og noget man vel kan kalde russisk plakats æstetik fra starten af sidste århundrede. Egentlig ikke som en hyldelse... men snarere som en nysgerrighed på at forstå det som er indforstået og det som til tider er uforståeligt, gennem at "gøre det". Og jo, lidt en hyldelse er det... men ud fra en tillæring og en skoling i kunstens historie over årene. Ja, modernismen ligger som en slags norm inden for faget kunst ... men som jeg, gennem tiden, også har lært at elske. I malerierne har jeg arbejdet med genkendelige elementer som hver især har en betydning, i hvert tilfælde for mig, og derefter har jeg blandet dem sammen i forsøget på at komponere en ny betydning. Automatisk vil en associations fortælling og fortolkning gå i gang, hvor den der kikker på værket, vil prøve at "regne den ud", men hvor det hele ender, vides ikke.

Videoen, som egentlig er en installation af flere elementer sat sammen, har titlen "Budbringer til oplandet". På en skærm vises hovedhistorien med en hvid krage, en hånddukke, som basker rundt mest i forstæderne til København, men med enkel afstikker til Vestdanmark og midten af Danmark (Odense). Den hvide krage snakker et moderne effektivt kommunalt mellemlidersprog som er fuld af småhysterisk optimisme og varm luft. Den fortæller os at alt snart bliver bedre, meget bedre. Der er bare lige noget vi skal have overstået først, nogle besværligheder vi lige skal overvinde. Så bliver alt skønt. I en anden selvstændig del af installationen, en video vist via projektor på væg, er kragen, hånddukken, nu sort med faretruende udbredte vinger, placeret i et landskab sammensat af ting fra virkeligheden. Her har lydsporet et lidt foruroligende åndedræt og en hjertebanken der bare bliver ved og ved. Installationen består også af rødt LED-skilt hvor en rullende tekst beroliger os med at altting nok snart skal blive bedre..."

"Jeg er født på Grenå sygehus og er opvokset mest i midt og Vestjylland. Jeg har med min nuværende adresse i København, hvor jeg har boet i 15 år, boet i alt 23 steder gennem mine 45 år. Jeg gik ud af skolen efter 9. klasse og derefter har jeg arbejdet som opvasker, med rengøring, i slagterbutik, serveret og været i lære som kok. Derefter kom jeg på en paragraf 43 gennem bistanden hvor jeg fik lov til at tage fire år på Århus kunstakademi med klassisk billedkunstundervisning. Jeg er uddannet billedkunstner fra Det Jyske Kunstakademi i 2003. Jeg er gift, på 15. år, med billedkunstner Christian Schmidt-Rasmussen, min tidligere lærer på akademiet. Vi har en hund sammen og tre sammenbragte sønner som alle er flyttet hjemmefra.

Jeg arbejder hovedsagligt med video som tager udgangspunkt i noget erfaret fra den verden jeg er eller har været en del af. Gerne i en samfundsmæssig sammenhæng hvor jeg vender normer på hovedet fordi jeg er af den overbevisning om at normer også er med til at ekskludere og være grobund for et "os" og "dem" samfund. Og et sådan samfund er jeg ikke tilhænger af selvom det er sådan verden og magt er bygget op".

Fakta

Sonja Lillebæk Christensen er uddannet på det Jyske Kunstakademi i 2003. Hun har udstillet mange steder i ind og udland. Hun er udover udstillingen i M100 aktuel på de to udstillinger, Transit (2018-2019) på KØS, Køge og Intra Station, The Others Fair, Torino, Italien.

Tidligere har Sonja Lillebæk Christensen blandt andet udstillet på Overgaden, Institut for samtidskunst, København, Galleri Tom Christoffersen, Høltborg Museum, Thy, Kunsthal Nord, Den Frie Udstillingsbygning, Kbh., NordArt2017 Danish Pavillon, Carlshütte Büdelsdorf, Germany. I 2007 vandt hun 1. Pris vinder af Brygger J.C. Jacobsens Portrætrpris, PORTRÆT NU!

Udover sin egen kunstneriske praksis er Sonja Lillebæk Christensen en del af det kunstnerdrevne Udstillingssted Sydhavn Station, København Sv., som startede op i 2012. Desuden har hun været udstillingsansvarlig på Samtidskunst Platformen på Vestjyllands kunstpavillon i perioden 2015-16.

Link : <http://sonjalillebaek.dk>

Ubestemmelige steder

Tekst skrevet i forbindelse med Sonja Lillebæk Christensens videoværk "Budbringer til oplandet" udstillet på M100.

Theis Vallo Madsen

Mellem byen og oplandet ligger dét, den danske billedhugger Willy Ørskov (1920-1990) kaldte "terrain-vague" eller det ubestemmelige terræn. Det er et grænseområde mellem byen og landet, hvor forskellige ting hober sig op. Man kan se disse ubestemmelige steder, når man kører i tog. Jernbanesporene forlænger udkantens terrains vagues fra forstæderne og industrikvartererne til perronen, hvor selve byen begynder for den togrejsende. Disse grænseområder er sjældent kønne at se på. Halvtomme områder med spredte bevoksninger, banelegemer, vinduesløse husfacader, rabatter med dynger af skrald, baghuse, baggårde og baghaver med et kort kig ind i stuen i husene langs sporene. Det er områder, som byen har vendt ryggen.

Men Sonja Lillebæk Christensens lille hvide "kragefugl" er ovenud begejstret! I videoværket "Budbringer til oplandet" fortæller en lille hvid fugl om en lys fremtid, hvor offentlig transport og andre velfærdsprojekter skaber nye muligheder for folk i oplandet. Den er vild med infrastrukturen og det, den støder op til. Det gælder både stationerne, togene, deres navne og det åbne land, som ligger og venter på at blive annekteret. Det gælder også rejsekortets tjek ind/tjek ud-skive, som skinner på stationerne som en stor blå sol.

Fuglen kan se muligheder. Den har idéer, strategiplaner og gode hensigter. Den vil tilgodes alle, inddrage alle, skabe en god stemning, og skabe et demokratisk samfund, hvor alle bliver hørt. Kunstnere kan lave gynger, og landsindsamlinger kan klare resten. Det lyder som new public management, positiv psykologi og empatisk ledelse i en særlig absurd aftapning. Det er en form for magtsprog, som virker ved foregive, at magten er ligeligt fordelt. Dem, der er mere lige end andre, er det nødt til og kun af hensyn til fællesskabets bedste. Fuglen glemmer belejligt, at magten ligger i selve definitionsretten: til at bestemme, hvad der er det gode. At tale om oplandet forudsætter, at der er et centrum.

Den pep-talk'ende fugls rejse afspejler en interessant kamp om de endnu-ikke definerede steder, som foregår hele tiden og i hele landet. Skal grænseområderne rettes op, eller skal de forblive steder for uorden og uforudsigelighed. Det gælder fysiske steder såvel og andre institutionelle og sociale rum. Terrains vagues er interessante, fordi deres ubestemmelighed giver plads til noget nyt. De er grimme og ofte ufremkommelige, men selve funktionsløsheden giver plads til det, der ikke passer ind i byens orden. Randområder kan derfor blive centrum for alt dét og alle dem, der af forskellige grunde ikke finder sig tilrette i det, fællesskabet eller magten definerer som "midten".

Udstillingen Tjek ind – tjek ud har modtaget støtte til produktion af værker fra Statens Kunstfond, Projektstøtteudvalg for Billedkunst.

M100 er støttet af Statens Kunstfond, Det Obelske Familiefond og Odense Kommunes Kulturpulje.

Udstillingsperiode 30. november – 20. december 2018 / Åben torsdag kl. 16 - 20 og lør - søndag kl. 13 – 16

Følg os på facebook og instagram eller tilmeld dig til at modtage vores nyhedsbrev på hjemmesiden.

Kontakt: M100 Telefon 6186 1533. E-mail m100@m100.dk Hjemmeside www.m100.dk